

pagan redeption sk

newsletter #5

1 m b o l c 2 0 1 2

Vážení čitatelia,

ani sa mi nechce veriť, že ubehol rok od vydania nášho prvého čísla. Je tu opäť Imbolc, čas návratu Bohyne, sviatok svetla a jarného upratovania, pretože zima stráca na svojej sile. Ešte chvíľu tu však s nami ale pobudne.

V tomto čísle nájdete recepty, ktoré vám pomôžu sa zahriať a posilniť počas týchto zimných dní, ďalej sme tu pre vás prichystali repotáže už z uplynulých akcií, tešiť sa môžete na článok o druidoch, kuželi sily a mnoho ďalších. Ako vždy, ani v tomto čísle nechýbajú pozvánky na nasledujúce akcie a informácie o knihách.

Náš tím v tomto čase začína premýšľať nad tým, čo pre vás pripravíme na leto. Ako každý rok, aj toto leto sa môžete tešiť na SWPZ, letný pohanský zraz. To je zatiaľ v rukách Bohov, kedy a kde bude a aký bude program.

Nech svetlá sviecí prinesú mnoho svetla i do vašich životov!

za PFI Emily Hubble

OBSAH

Úvodník	- 2 -
Obsah	- 3 -
Oznamy	- 4 -
Kolo roka: Imbolc	- 5 -
Imbolcové recepty	- 6 -
Kračún alebo ako bolo na vrchu Malá Sobraná	- 8 -
Výlet za Izerínkou	- 9 -
Samhain s Hubble covenantom	- 12 -
Druidi v histórii a dnes	- 13 -
Alexandrijská kniha tieňov: časť 3: Vysvätenie meča alebo athame	- 18 -
Kužel sily	- 20 -
Nastávajúce akcie	- 21 -
Noxova knižnica	- 22 -
Recenzia: Rohonda Byrne - Sila	- 24 -
Kontakt	- 26 -

OZNAMY

MÁME 1 ROK!

31. januára to bol presne 1. rok od vydania nášho prvého čísla! Ďakujeme Vám za Vašu priazeň!

HĽADÁME PRISPIEVATEĽOV

Ak máš záujem byť členom nášho tímu a prispievať do časopisu tak sa ozvi na mail: emily3hubble@gmail.com
Svoje články posielajte v prílohe s označením Časopis PFI

ZAKLADÁM COVEN

Hľadám ľudí z Dubnice nad Váhom a okolia, ktorí sa istý čas zaujímajú o čarodejníctvo a niečo už o danej téme vedia. S prácou v cove ne už mám skúsenosti. Coven by bol zameraný na spoločnú oslavu sviatkov kola roka a užívanie si mnoho pohanského veselia, potuliek po prírode. Ak máte záujem, ozvite sa mi na mail: emily3hubble@gmail.com

Emily

IMBOLCOVÝ PUBMOOT TRENČÍN

Dňa 3. februára sa stretneme a usadneme k debate na pohanské i nepohanské témy v Čajovni Pod Hradom. Stretnutie začína o 18:00. Srdečne uvítame staré i nové tváre!

VÝROBA RITUÁLNYCH ODEVOV

Šijem rituálne odevy rôzneho typu na mieru. V prípade záujmu mi napíšte na mail: emily3hubble@gmail.com

Emily

KOLO DOKA: IMBOLC

Častokrát som sa stretla s javom, že mnohí začínajúci mladí wiccania sú zmätení z kola roka, pretože existuje mnoho zdrojov a v každom je napísané niečo iné. Úlohou tejto série článkov, ktoré plánujeme vydať v tomto ročníku (toto je prvá časť) je podať veci tak, ako sa majú. Kolo sa točí... na Yule (zimný slnovrat, 21. decembra) sa narodil Bohyni malý Boh... koleso sa točí ďalej... a my v tomto čase oslavujeme sviatok Imbolc.

Oslavuje sa okolo 2. februára, teda nastáva na šiestu nedeľu po zimnom slnovrate. Imbolc poznáme tiež ako Hromnice, Oimelc, Candlemas...

Oslavované božstvá: Perún, Brigit, Pan

Symboly: sviece, blesk, sneh, biele kvety, mlieko, metla

Farby: biela – znamená svetlo, čistotu, ochranu a sneh, Hnedá – farba zeme, ktorú začína byť vidno spod snehu, Oranžová – farba ohňa, Zelená – ako stálozelené rastliny

Hlavným atribútom tohto sviatku je oheň. Oheň je symbolom tepla a svetla, ale aj inšpirácie. Zvykom je, že na Imbolc sa biele sviečky a udržuje sa svetlo všade, kde je to len možné. Tieto sviece nazývame tiež hromničky, pretože majú odvracať blesky jarých búrok. Taktiež sa konali pochody s pochodňami. Dochoval sa tiež škandinávsky zvyk nose-
nia korunky so zapálenými sviečkami.

V tomto čase prebieha upratovanie po zime. Vyhadzuje sa všetko nepotrebné. Je to vhodný čas na očistné kúry. Rovnako je to čas začiatku poľnohospodárskeho roka a požehňavania semien.

Taktiež Imbolc je sviatkom mlieka, pretože v tomto čase sa rodia mláďatká. Jedávajú sa mliečne jedlá.

Vo wicce má svetlo Imbolcu ukazovať Bohyni cestu za svojimi deťmi. Bohyňa sa už stihla zotaviť po pôrode a prichádza na zem v podobe Panny, ktorá prináša prvé náznaky jari. Starý Boh ju v podsvetí už nemôže zadržať, pretože stráca síl. Stále viac a viac slabne, až na Ostaru úplne umiera.

Mladý Boh je teraz stále silnejším chlapcom, čo je poznať na stále sa predlžujúcich dňoch. Ako ešte nevedomý mladík sa túla po svete a učí sa lovu.

Imbolc je časom iniciácií do covenantov. Je to vhodný čas aj na samozasvätenie v eklektickej ceste.

Emily

IMBOLCOVÉ RECEPTY

Yogi čaj

Tento čaj je vhodný na zahriatie počas chladných zimných dní. Jeho pôvod je ako názov napovedá medzi jogínmi, ktorí podávali svojim študentom tento korenistý čaj. Tento čaj sa stal veľmi obľúbeným a masovo sa rozšíril do sveta.

Prečo práve tento čaj spájam s Imbolcom? Pretože korenistá vôňa vo mne vyvoláva pocit sviatkov, pretože mlieko sa spája s Imbolcom. Preto Yogi. Dáva povzbudenie a zahriatie k vykonávaniu obradov v chladnom počasí. Rovnako by som nemala zabudnúť poznamenať fakt, že wicca obsahuje prvky východnej kultúry.

Potreby:

- škorica celá
- klinčeky
- čierne korenie celé
- kardamon celý
- zázvor celý
- mlieko
- čierny čaj (ja používam Earl Grey, aby som čaju ako bonus dodala arómu bergamotu)

Postup:

Zo škorice, klinčekov, čierneho korenia a zázvoru vytvoríme rovnomernú zmes. Do 1 litra vody dáme variť 1 polievkovú lyžicu zmesi a varíme pol hodinu. Potom odstavíme a pridáme čierny čaj na 2 minúty lúhovať. Potom to všetko precedíme a pridáme mlieko. Podľa vlastnej chuti ochutíme cukrom.

Kokosové keksy

Potreby:

- 150 g hladkej múky
- 75 g tuku na pečenie
- 120 g kokosu
- 75 g práškového cukru
- 1 a pol žltku
- uk na vymazanie plechu
- čokoládová poleva

Postup:

Do misky nasypeme múku, cukor a kokos a toto všetko premiešame. Pridáme na kúsky nakrájaný tuk a žĺtky. Vypracujeme hladké a pevné cesto. Zozčiatku to pôjde ťažko, ale po čase sa cesto poddá a vytvorí, nebojte sa :) Hotové cesto necháme pol hodiny postáť. Potom z cesta vytvoríme za pomoci formičiek kolieska atď. čo len chcete. Vymastíme plech a keksy dáme piecť do vopred vyhriatej rúry na 180°C. Pečieme do svetlo ružovej farby. Keksy necháme vychladnúť a do polovice ich máčame do čokoládovej polevy.

Ako urobiť čokoládovú polevu:

Potreby:

- 1 čokoláda na varenie
- trochu tuku na pečenie

Postup:

Do hrnca dáme trochu vody (asi za hrnček), pridáme na kocky polámanú čokoládu a trochu tuku na pečenie. Varíme za stáleho miešania, kým nevznikne súvislá poleva.

Varené biele víno

Potreby:

- 0,7 l bieleho vína
- 0,3 l hroznovej šťavy
- 4 čajové lyžičky agátového medu
- 4 stredne veľké tyčinky škoric
- 4 plátky pomaranča (najlepší je chemicky neošetrený, lenže v našich obchodoch je všetko ošetrované chemicky)

Postup:

Do hrnca nalejeme víno a hroznovú šťavu. Pridáme med, škoricu a pomaranč. Uvedieme do bodu varu a potom stíšime plameň. Na malom plameni povaríme 10 minút.

Emily

KDAČÚN

ALEBO AKO BOLO NA VRCHU MALÁ SOBĽANÁ

Obrad sa konal 28. Decembra v Malej Sobranej blízko dedinky Ploské a Mirkovce (medzi Košicami a Prešovom), obradné miesto bolo vysoko v kopcoch. Na obrad nás došlo pomerne dosť a bola fakt úžasná atmosféra, hra na píšťalku atmosféru len a len zlepšovala.

Po príchode na miesto sme sa začali poniektorí starať o obrad a o ohník - darcu tepla a svetla, a samozrejme obetiny. Tradične ako stále prišli všetci zo Svätohája-Východoslovenskej občiny ako napr. Dragovid, Weleslav, Šimon al. Vlk Ohnivý Drak, Gabriel Hromoslaw a tak isto aj Spytihnev ich večný filozof.

Obrad viedli Dragovid a Weleslav, tento obrad bol fakt úžasný, akési spirituálne naplnenie človek pri tom obrade

cítil, keď sa vyvolával. Dadžbog bolo to neopísateľné. Za seba môžem povedať že som sa na obrade cítil skvele. Vlastne som mal pocit že všetci. Dvaja neznámi autori taktiež na mieste vyzerali Modlu Svarožiča (viď. foto).

Pri obrade sa dodržali doposiaľ uchované slovanské tradície, ako napr. reťaz ktorá vrela okolo peňa a ohňa ako symbol súdržnosti a toho aby sme sa tam aj na ďalší rok v šťastí stretli. Proste nadarmo tu môžem písať, je to neopísateľný pocit stáť v tom kruhu a cítiť to, to by človek musel zažiť. Jedna veta bola predsa len nádherná keď Weleslav povedal že nič nemá zmysel keď do toho človek nedá srdce, pretože my sme niečo ako iskričky, ktoré keď sa zapália a dajú do toho všetko, z tých iskričiek vzplanie oheň, a ten oheň pretrvá.

Všetko z tohto obradu ostane navždy v spomienkách, ale v tých plných radosti pretože človek tam sa naozaj ináč ako dobre - lepšie a vynikajúco.

Gerald

VÝLET ZA IZERÍNKOU

V predposledný októbrový víkend som sa zúčastnil výletu do Jizerských hôr, usporiadaného v rámci „Pohanských stôp“. Keďže sa blížil Samhain, jeho ústredným motívom bola smrť a zomieranie. Okrem toho sme nezabudli ani na miestnu vílu Izerínku, ktorá má svoj domov v Jizerských horách. Na počesť Izerínky sme urobili obrad, pri ktorom jej bol zasvätený vlastnoručne postavený oltár. Tento výlet bol zároveň spojený s Bardským večerom, zameraným taktiež na smrť.

Čítanie o pretrhnutí priehrady "Desná"

pokračovali lokálkou až do dediny Josefův Důl. Po vystúpení z vlaku nasledovala záverečná a najnáročnejšia časť cesty, na neďalekú chatu, ktorá bola na kopci za dedinou, vzdialená asi tri kilometre lesom. V chatke nebola elektrina ani voda, takže keď sme k nej už za tmy prišli, privítal nás hlavný organizátor Jožka, s lampášmi a sviečkami. Chata v ktorej sme bývali mala už pekných pár rokov (v tom najlepšom slova zmysle) a pôvodne slúžila ako obytný dom. Najviac ma na nej zaujalo zásobovanie vodou, ktoré skonštruovali jej pôvodní obyvatelia. Neďalekú premočenú lúku nad chatkou vybavili kanálikmi na zber vody. Tú potom viedli do malého jazierka, z ktorého odtekala ďalej. Voda mala slabú príchuť dreva až hliny (preto sme ju volali

Kým sa pustím do samotnej reportáže, predstavím vám v krátkosti projekt Pohanské stopy, pretože pod jeho hlavičkou sa tento výlet konal. Pohanské stopy fungujú zhruba od roku 2008 a sú zamerané na spoznávanie českej prírody. V rámci tohto projektu sa pravidelne organizujú výlety, pod vedením Jožka-y, na miesta ktoré stoja za návštevu, meditáciu či samotné rituály. Z vlastnej skúsenosti môžem potvrdiť, že tieto podujatia sú ideálnym miestom na vylepšenie nášho osobného vzťahu k prírode, v pretechnizovanom svete.

A teraz k samotnej akcii. Ako miesto stretnutia bola určená vlaková stanica Liberec, v severných Čechách. Tam sme sa stretli a

Cesta na Malú Jizerku

„rašelina“), no podľa všetkého bola predsalen pitná :)

Prvý večer výletu sme využili na zoznámenie sa s Jizerskými horami, prostredníctvom knihy o Jizerských horách, z ktorej sme si predčítavali príbehy a legendy viažuce sa k tomuto miestu. Vypočul som si legendu o víle Izerínke, pretrhnutej priehrade, horských čarostrelcoch, a tiež aj o krvavom záťahu ŠtB. Zbytok večera však patril pohanskej zábave.

Ďalší deň sme sa vydali na neďaleký vrch Malá Jizerka. Cestou cez nádhernú prírodu sme sa zastavili pri priehrade Desná. Táto nádrž sa v minulosti pretrhla a my sme príbeh o nej, počúvali stojaci priamo na jej zbytkoch. Cesta na Malú Jizerku bola zvlášť pri konci dosť náročná. Terén tvorili kamenné balvany a miestami aj sneh s ľadom. Treba ešte spomenúť že na vrcholech kopcov boli väčšinou ďalšie skalné útvary, balvany akoby naukladané na seba a tvoriace vežu. Keď sme sa však vyštvierali na vrchol, výhľad stál za to.

„les telegrafných stĺpov“

Cestou naspäť do chaty ma upútala ďalšia zvláštnosť Jizerských hôr, „lesy telegrafných stĺpov“. Boli to sivé odumreté zbytky stromov, ktoré tu zostali po veľmi intenzívnom pôsobení emisií z Poľských a Nemeckých elektrární. Stáli tam a v hmlistom, sychravom počasí strašidelne dotvárali atmosféru smrti.

Jožka - organizátor

Večer sme vyšli von, postaviť oltár víle Izerínke. Najskôr sme našli vhodné miesto, a potom sme sa rozprchli do okolia hľadať vhodné stavebné materiály. Na začiatku (keď som priniesol solídny peň), sme si však museli vysvetliť nedorozumenie ohľadne mierky oltáru:) Nakoniec sme ho postavili z kameňov, vetvičiek a šišiek. Samotný obradmal neopakovateľnú atmosféru, zvlášť sa mi páčila hra na píšťalu v podaní Vermarky. Ak nerátam bubny, tak toto bol prvý obrad, v rámci ktorého som zažil aj „hudobnú vložku“ a myslím, že je to cesta správnym smerom.

Po skončení obradu nás v chatke čakala nečakaná hostina. Mala to byť normálna večera, ako každá iná, no náš šéfkuchár

Majki, ju značne vylepšil. Celý tento výlet bol prepletený jeho kuchárskym umením, a hlavne jeho schopnosťou servírovať jedlo presne vtedy, keď sme zasnene rozmýšľali, na čom by sme si práve pochutnali.

Ďalším bodom bol samotný Bardský večer, ktorý sa konal v rámci druidského rituálu pod vedením Eurika, Airisa a Vermarky. Bardský večer spočíval v tom, že si každý účastník pripravil pesničku, básničku, príbeh, alebo sa inak umelecky prejavil. Všetky príspevky boli zamerané na tému smrti a zomierania. Vypočul som si niekoľko pesničiek, zaujímavých príbehov z vlastnej tvorby zúčastnených, a zostal som šokovaný keď Lithin vytiahla z obalu harfu a zahrála nám na nej dve pesničky. Neoficiálnu časť Bardského večera sme potiahli neskoro do noci :)

V posledný deň sme sa už od rána začali postupne rozchádzať. Ja s Flashom a Johankou sme mali namierené do Brna, a kým sme čakali na vlak, rozplývali sme sa nad Majkiho raňajkami, nad jeho balíčkami ktoré nám pripravil na cestu a pomohli sme upratať chatu. Cestou vlakom sme boli tak ponorený do rozprávania zážitkov, že sa nám v Železnom Brode podarilo nastúpiť na rýchlik, idúci opačným smerom, naspäť do Liberca.

Na tejto akcii sa mi veľmi páčilo to, že bola výborne tematicky zladená. Lokalita, program, lizerínka, dokonca aj počasie, všetko dotváralo príjemnú atmosféru smrti. Taktiež tu boli výborní ľudia a bujará zábava, takže výsledkom bol nezabudnuteľný výlet a zoznámenie sa s nádherným krajom Jizerských hôr. Takéto akcie môžem len odporučiť.

Zdroje:

- Pohanské stopy: O projekte; 2. 1. 2012; URL <http://pohanskestopy.cz/projekt/>
- Wikipedia: Jizerské hory; 2. 1. 2012; URL http://cs.wikipedia.org/wiki/Jizerské_hory

Melči

SAMHAIN S HUBBLE COVENOM

Stihlo uplynúť mnoho času, čo som sa nevidela so svojimi priateľmi z covenu. Ešteže tu máme sviatky, kedy sa vraciam ku svojej rodine do Košíc. V čase mojej návštevy som teda zorganizovala oslavu Samhainu.

Rituál sa konal vo vnútri, keďže vonku nepríjemne pršalo a všade bolo blato. Veď ani sviečky by sa nechcelo horieť. A tak sme pripravili oltár a nahodili rúcha.

Priznám sa, že rituál som nepripravovala. Vykonali sme ten z minulého roka. A vôbec to nevadilo - pretože sa dalo mnoho vecí z našich životov porovnať - v čom sme počas čarodejníckeho roka uspeli a v čom naopak nie. Nakoniec teda Dominika v prevlečení za starenu odniesla negatívne veci na druhý svet (za hranice kruhu).

A nebola by to oslava, ak by tradične nebola zakončená prípitkom a zajedaním. Po obrade sa Gerald prezliekol za ducha - veď čo by to bol za Samhain bez duchov! :D

Podľa mňa to bol príjemne strávený večer v úzkom kruhu priateľov a stálo to za tú cestu. S odstupom času vnímam zmenu v mojom prístupe k rituálom. Som viac otvorená a spontánna a už sa neučím rituály od slova do slova, len sa držím hlavnej myšlienky. Myslím, že je to krok vpred.

Emily

DRUIDI V HISTÓRII A DNEŠ

V tomto článku zverejňujem svoj osobný a iste v mnohom netradičný názor na druidov a dejiny okolo nich.

Kelti – ľud druidov

Pojem druid je neodmysliteľne spojený s keltským národom. Postavme si hneď na začiatku otázku, čo je to keltský národ. *„Napriek tomu ešte stále vieme veľmi málo o príchode Keltov. Isté je iba to, že sa neprisťahovali, lež vznikli v procese biologického a kultúrneho splývania, ktorý ešte*

nemožno presne analyzovať.“ Rudolf Pörtner, Kým prišli Rimanovia

V roku 1985 vyšiel na Slovensku preklad knihy Gerharda Herma Kelti. Autor dokázal s vedeckým náhľadom dať do súvisu mozaiku rôznych archeologických zistení, dobových prameňov či mýtov. Nasledujúce riadky sú zhrnutím poznatkov získaných hlavne z tohto diela.

Vznik národa ktorý by sme už mohli považovať za keltský môžeme datovať okolo roku 1000 p.n.l. v malom území okolo Alsaska – Lotrinska. V roku 400 p.n.l. už atakovali grécke a rímske územie. V 3. storočí boli Kelti rozšírení od Atlantického oceánu až po Karpatskú kotlinu, neskôr prenikli až do dnešného Turecka. Potom sa dostali pod tlak medzitým stále mocnejšieho Ríma z juhu a barbarských Germánov zo severu. Tento tlak keltské kmeňové spoločenstvo zatlačil v prvom storočí už len na územie Škótska a Írska. Posledné zbytky keltských národov je u nás možné vystopovať v púchovskej kultúre (archeologický termín pre okolie, kde sme mali SWPZ) do roku 180 n.l. Vtedy zbytky keltských kmeňov počas vojen Rimanov s Markomanmi a Kvádmi definitívne splynuli, prípadne odišli s Rimanmi do Panónie.

Obsadenie toho územia trvalo cca 800 rokov, zdanlivo dlhá doba. Ako keby sa od čias Matúša Čáka Trenčianskeho do roku 2012 rozšírili obyvatelia Uhorska po celej Európe. To ale aj tak nejde dosiahnuť len vojenskými prostriedkami. Napoleon či Hitler sa dostali od Atlantiku až k Moskve za niekoľko rokov ale nepobudli tam dlho. Ich ríše vznikali rýchlo a ešte rýchlejšie zanikali. Mnohí iní ovládali veľké územia ale dokázali vytvoriť niečo ako národ len vo veľkosti dnešných národných štátov. Britské spoločenstvo národov je zbytok nedávnej rozsiahlej ríše, ale Indovia sa aj tak nezapíšu do dejín ako Briti a ani na Talianov sa dnes nedívame ako na Rimanov.

To čo sa udialo v Európe medzi 10. až 3. storočím p.n.l. nie je dielo meča. Vojny samozrejme boli, historici zo Stredomoria ich zaznamenávali podobne ako dnešný bulvár samozrejme prednostne. Tým vzniká v súčasnosti dojem, že celý územný rozmach Keltov bol

dôsledkom dobyvačných ťažení.

Keď si predstavíme vtedajšiu krajinu, stále ešte na mnohých miestach divokú, slabé poľnohospodárstvo, každý klasický dobyvateľ sa skôr či neskôr dostane do situácie, keď je nemožné dobyté územia udržať. Zistili to aj Rimania, ktorých ríša bola možno rovnako veľká ale v plnej sile vydržala oveľa menej.

Čo teda udržalo územia po tak dlhý čas? Nedobýjali sa len vojnou, alebo ak aj vojna bola, bojovalo sa s vládnuou elitou kmeňov, ktorých „ľud“ často vnímal Keltov nie ako dobyvateľov ale ako prísluš budúcnosti. Preberal ich, pre nich prijateľnejšiu kultúru.

Predpokladám, že úloha druidov v celom procese bola väčšia, než úloha vojakov. Vojaci mohli dobyť, vojaci museli chrániť, ale králi či náčelníci museli nutne zorganizovať hospodársky život v spoločnosti. A práve pri tom sa neobišli bez druidov. Nešlo už civilizáciu kočovných pastierov ale o prvých poľnohospodárov. Druidi ako ľudia oplývajúci študovanou múdrosťou tej doby, ľudia znalý praktickej mágie boli prirodzenými autoritami.

Druidi – kňazi keltského ľudu

Z dnešného pohľadu zabezpečovali akúsi ochranu hospodárskeho potenciálu územia. Zabezpečovali právo tak, aby tvorca hodnôt ich mohol naďalej tvoriť, bránili prienikom myšlienok z kultov, ktoré dávali ženám podradnú úlohu. Druidi vedeli dať spoločnosti myšlienku, vedeli ju stmeliť, vedeli jej dať smer. Často práve oni zastavili malicherné spory miestnych vládcov, ktoré mohli prerásť v zničujúcu vojnu (Diodóros Sicilský (60. - 30.pr.n.l.)). Dnešná permanentná politická kríza na Slovensku je dôsledkom nedostatku čo i len jedného politika aspoň s niektorými vlastnosťami druida na politickej scéne.

V čom spočívala autorita a moc druidov? Čo hovoria historické pramene? Druidi boli najvyššou vrstvou spomedzi keltských kňazov. Ovati, bardovia tiež mali v spoločnosti úctu ale to čím sa od nich líšili druidi nebolo nič iné ako znalosť praktickej mágie. Kelti ich magické schopnosti pragmaticky využívali v úlohách najvyšších sudcov, liečiteľov, prírodovedcov či staviteľov.

Aký by bol iný dôvod žiť niekoho počas 20 rokov usilovného učenia a zasväcovania systémom majster – žiak ? Nešlo pritom o deti nejakých „horných desaťtisíc“ ako sa tomu deje dnes. Druidi keď si osvojili učenie jedného majstra, hľadali iného. A samozrejme po dosiahnutí zasvätenia, učili svojich nasledovníkov. Na základe znalostí telesných a duševných cvičení zvaných *wyda* a dožívali dvojnásobku ba aj viac priemerného života tej doby.

Grécky filozofi považovali druidov za najmúdrejších ľudí sveta. Praktická mágia a filozofia je predsa len iný level. Boli považovaní za skúpych na slovo. Keď sa *Diogenés Laertios* (3. stol. pr. n. l.) spýtal na podstatu ich učenia, dostal jednoduchú odpoveď: „Učíme, že je treba ctíť bohy, nepáchať nepravosti a vždy se chovať čestne“. Dobové pramene zaznamenávajú aj inú, nielen na vtedajšiu dobu nezvyklú vec – ekologické myslenie druidov. Aj vďaka nemu nestavali monumentálne chrámy a ich malé svätyne boli zasadené do čo najmenej poškodenej prírody. Môžete namietnuť a čo Stonehenge? Áno, druidi v ňom robili obrady a stále aj robia. Ale tú stavbu zdedili po staršej megalitickej kultúre. Druidi

nepotrebovali nahradiť chýbajúci obsah honosným obalom ako iné náboženstvá, oni totiž obsah vlastnili v sebe samých.

Z dejín sa dostalo do povedomia aj niekoľko omylov. Sporné je zberanie Imela bieleho z dubov tak ako ho uvádza Plínius st., zlatým kosákom. Imelo biele sa na dube nevyskytuje, To čo na dube považujeme za Imelo je Imelovec. A ten je zase druhom kontinentálnym, nevyskytuje sa v západnej časti Európy.

A tiež chýba dôvod používať kosáky zo zlata na sekanie vetvičiek imela. Myslím, že v dobe železnej by som použil pevnú železnú dýku a nie neobratný kosák z mäkkého materiálu. A snáď by sa aspoň jeden zlatý kosák či jeho zbytky podarilo kdesi objaviť archeológom.

Ľudské aj zvieracie obety ako akési denné rituály druidov tiež nezapadajú do obrazu toho čo o druidoch vieme.

Druidi však svoje učenie nezapisovali, ale predávali si znalosti ústne. Znie to pre nás nepochopiteľne ale má to svoj dôvod. Nebude to len pre obavy zo zneužitia učenia. Nakoniec, kľúčové pasáže by sa mohli v knihe nejakým spôsobom šifrovať, aby pred nepovolánym ostali skryté. Skôr išlo o neefektívnosť takto ukladaných informácií. Josef Veselý vydal 3 knihy mágie, kde zozbieral úctihodný počet magických návodov rôznych autorov. Kto z nás po prečítaní konkrétneho návodu vie príslušnú magickú operáciu úspešne uskutočniť? Ak tak, tak až po čase, keď si osvojí niečo, čo sa písmenami vyjadriť nedá. Dnes vo svete, keď zaznamenané vety vieme pastovať, vieme tlačiť knihy od 1ks po milióny kusov je situácia iná. V čase druidov bolo zaznamenávanie dôležitých poznatkov zbytočné. Čitateľ by bez majstra aj tak text nepochopil. Druidi tiež očakávali, že zapisovaním vecí sa vyhnú dogmám, ktoré by tak znemožnili ich učeniu reagovať na zmeny vo svetoch viditeľných či neviditeľných.

Druidi v odboji

Druidské učenie nemohlo byť rímskymi vládcami a hlavne ich neskoršími kresťanskými nasledovníkmi posudzované ináč ako „extrémistické“, pretože ideály druidov boli (a stále aj sú) v rozpore s ich potrebou spoločnosť ovládať, kastovať, potláčať práva žien, a celkovo považovať ľud ako zdroj pre svoj osobný prospech. Preto už cisár Tiberius začal veľmi kruté prenasledovanie druidov, ktoré pretrvalo celý stredovek. Napriek tomu, že sa druidi utiahli do ilegality, strach z moci ich poznania doviedol kresťanskú cirkev do inkvizičného temna. To temno síce zničilo pár druidov a rádovo viac ľudí buď duševne chorých ale niekomu zavadzajúcich. Kresťanstvo ako také zaplatilo za to privysokú daň. Stratilo obsah do takej miery, že ani veľkolepé katedrály, či prostá viera bežných ľudí ho nedokázala vrátiť späť. Zákonite kresťanstvo porazila iná viera – viera vo vedu, ateizmus.

Ale kresťanstvo sa neobávalo druidov celkom zbytočne. Druidi s použitím síl prírody skomplikovali vylodenie Cézarových vojsk v Británii. Traduje sa, že aj Cézar samotný bol prekliaty druidom a dôsledkom tohto prekliatia boli rozbroje, čo viedli k jeho vražde.

Druidi v obrade zlorečenia sa snažili zbaviť nehodných a nespravodlivých vládcov. Údajne bolo treba mať severný vietor a hlohový ker za chrbtom a tvár otočenú k miestu, kde prebýval kráľ. Kliatba sa vzývala do kameňa ktorý sa držal spolu z hlohovou vetvičkou v

ruke. Avšak aj tu sa spomína karma ako všeobecný zákon príčiny a účinku. Pokiaľ bolo zlorečenie nezaslúžené, zasiahlo miesto kráľa spätným odrazom práve dotyčného druida. Ak by niekto chcel na túto tradíciu nadviazať v súčasnosti, „kráľov“ teda politikov či rôzne „gorily“ v pozadí má k dispozícii x. Prípadnému spätnému odrazu by som sa moc divil.

Druidi ovládali magické praktiky dnes už možno neznáme. Zrejme ich zdedili po starej megalitickej civilizácii čo vybuďovala Stonehenge. Druidský vietor (ultrazvuk či infrazvuk?) vnášal zmatok do nepriateľských oddielov. Aj dnes by sme za použitia zvukovej techniky vedeli rozprášiť oddiel jazdecký.

Povesti o premenách druidov na zvieratá budú skôr odrazom ich schopností pohybovať sa vedomie v astrále alebo prenosu vedomia do žijúcich zvierat, tak ako ho popisuje František Bardón. Ale aj prenos obrazov z astrálu cez davovú sugesciu sa nedá vylúčiť.

Prečo sa však svet druidov ocitol v skaze? Druidi síce zhŕňali vedomosti, vedeli ich uplatniť ale podcenili potrebu práce s pospolitým keltským ľudom. Bežní Kelti žili svoje šťastné životy, prežívali deň za dňom a to čo chýbalo v čase rozhodujúcim bola disciplína. K udržaniu slobody je potrebná zodpovednosť a bez sebadisciplíny niet zodpovednosti. Nejednu vyhratú bitvu stratili Kelti pre svoju nedisciplinovanosť.

Vtedajší Rím bol oproti keltskej spoločnosti iným typom spoločnosti. Rímska spoločnosť mala v sebe isté prvky pripomínajúce fašizmus 20. storočia. Išlo o spoločnosť postavenú na disciplíne drsne vynucovanej a hlavne na oddanosti vodcovi - cisárovi. Tak ako sa v roku 1940 zosypalo demokratické Francúzsko pred nacistickým Nemeckom, tak zanikol keltský svet od kmeňa po kmeň, z jednej strany tlačенý rímskymi výbojmi a z druhej divoko žijúcimi Germánmi.

Druidi dnes

Druidi dnes pôsobia buď ako eklektickí, teda samostatne, alebo sú združení do rádov. Keďže pôsobím mimo rádu, nemám o činnosti rádov veľké poznatky. Existujú rády tajné - vnútorný kruh a rády verejné - vonkajší kruh. Samozrejme poznatky mám len o tých druhých, verejných.

Existuje svetové spoločenstvo druidov - Cairdeas Mor Shaoghal nan Druidh in Gaelic.

Z mnohých druidských rádov spomeniem v úvode tie ktoré pôsobia v Českej republike:

- Order of Bards, Ovates & Druids (OBOD),
- Iar nDraíocht Féin: A Druid Fellowship (ADF)

A pre zaujímavosť niekoľko ďalších:

- International Grand Lodge of Druidism (IGLD)
- The British Druid Order (BDO)
- Starodávny Druidský rád (od r. 1717)
- Ancient Druid Order/British Circle of the Universal Bond
- Secular Order of Druids
- Druid Clan of Dana

Významná osobnosť svetových dejín a bojovník proti fašizmu sir Winston Churchill bol členom Albiónskej lóže Starodávneho rádu druidov v Oxforde. Od roku 2010 je vo Veľkej Británii druidizmus uznaný za oficiálne náboženstvo.

Prax eklektického druida

Prax je iste rôznorodá, tak ako sú rôznorodí druidi sami. Druidstvo sa považuje za náboženský smer nadväzujúci a obnovujúci tradície keltského náboženstva. Z pôvodného druidského učenia sa zachovalo veľmi málo poznatkov. Preto sa druidské učenie snaží za pomoci pôvodnej pohanskej mytológie a symboliky obnoviť tradíciu. Ide teda o nepriamy rekonštrukcionizmus. Prax jednotlivého druida môže byť viac či menej rekonštrukcionistická a zbytok tvoria modernistické prvky.

Osobne vnímam rekoštrucionializmus ako základ a ten sa prejavuje výberom božstiev, s ktorými druid spolupracuje. Vo wicce sa stretneme s babylonskou bohyňou lásky a vojny Inannou či rímskou Dianou ale druid si iste vystačí so svojimi keltskými božstvami, ktorých má iste nadostač.

Na druhej strane niet žiaden dôvod vyhýbať sa napríklad magickej praxi podľa F. Bardona či aplikovaniu iných poznatkov než tých druidských. Cieľ druida nech je druidský, božstvá keltské a prostriedky druida nech sú účinné.

Panoramix dVolkov

ALEXANDRIJSKÁ KNIHA TIEŇOV: ČASŤ 3: VYSVÄTENIE MEČA ALEBO ATHAME

Položte meč (alebo athame) na pentagram, najlepšie pomocou inej vysvätenej zbrane tak, aby sa jej dotýkal. Muž ich pokropí svätenou soľou a vodou, následne žena vezme zbraň, ktorá má byť vysvätená, prejde ňou cez dym kadidla a položí ju naspäť na pentagram. Obaja položia svoju pravú ruku na zbraň, a pritlačia ju hovoriac:

Obaja: *Vyčarovávam teba, Ó Meč (Athame), týmito Menami, Abrahach, Abrach, Abracadabra, aby si mi slúžil ako sila a obrana pri všetkých magických operáciach proti mojim nepriateľom, viditeľným i neviditeľným. Znovu ťa vyčarovávam Svätým Menom Aradie a Svätým Menom Cernunnosa; Vyčarovávam teba, Ó Meč (Athame), aby si mi slúžil ako ochrana v každom nešťastí; tak mi pomôž teraz!*

Muž ho znovu pokropí, žena ním prejde cez dym kadidla a zbraň je vrátená na pentagram.

Obaja: *Vyčarovávam teba, Ó Meč (Athame) z Ocele, Veľkými Bohmi a Nežnými Bohyňami, mocou nebies, hviezd a dušami ktoré nad nimi vládnu, aby si prijal takú moc, že dosiahnem želaný výsledok vo všetkých veciach, v ktorých ťa budem používať, mocou Aradie a Cernunnosa.*

Partneri dajú majiteľovi zbrane Päťnásobný bozk. Ak nie je majiteľ prítomný, alebo zbraň spoluvlastnía oni sami muž dá Päťnásobný bozk žene. Pri poslednom bozku na ústa je zbraň držaná v objatí, medzi ich prsiami. Keď sa oddelia, vlastník zbrane ju okamžite použije na znovuvyčarovanie Kruhu, avšak bez slov.

Tipy: Ak je to možné, položte meč na pentagram s už posväteným mečom, alebo athame. Mal by byť, ak je to možné, posvätený mužom aj ženou, tými ktorí ich zasvätili a nahými. Počas posväcovania tlačte silno na meč s už posväteným mečom, alebo athame. Ak je to možné, vykonajte najskôr časť „Koláče a Víno“, potom by ho mal Mág pokropiť vodou, Čarodejnica odymiť v Prvom Vyčarovávaní, potom pokropiť a odymiť a znovu zakliať s Druhým Vyčarovávaním. Ak je dostupný pravý meč a athame, meč aj athame môžu byť posvätené naraz. V tom prípade by mal Mág tlačiť meč na meč, a Čarodejnica athame na athame, pričom nový meč a athame by sa mali dotýkať. V každom prípade by mala byť zbraň po skončení odovzdaná novému vlastníkovi s Päťnásobným Pozdravom, a mala by byť istý čas tlačaná na telo, aby získala auru; a mala by byť v čo najtesnejšom možnom spojení s nahým telom, aspoň po dobu jedného mesiaca, napríklad pod vankúšom, atď. Nikomu nedovoľte dotýkať sa, alebo manipulovať s vašimi predmetmi, pokiaľ nie sú úplne nasiaknuté vašou aurou; povedzme šesť mesiacov, alebo tak dlho, ako je to možné. Avšak pár, ktorý pracuje

spolu, môže vlastniť tie isté nástroje, ktoré budú nasiaknuté auroou oboch.

Poznámky

- publikované v Janet a Stewart Farrar : The Witches Way
- hovorí sa, že to pochádza z GBG's BOS (Text B/C version)
- hovorí sa, že to odvodil z The Greater Key of Solomon , ale vynechal Hebrejské a iné magické mená podľa textu B (oni boli v texte A)
- pozri Key of Solomon Book 2, Kapitola VIII. Prvé vyčarovávanie presne sleduje text, ale druhé sa spolu aj s inštrukciami líši.
- Farraroví vravia, že GBG text verzie A, môže byť nájdený v The Key of Solomon a High Magic's Aid

Poznámky k prekladu

- „tak mi pomôž teraz“ v originály „so aid me now “
- „Päťnásobný bozk“ v originály „Fivefold kiss “
- „Mal by byť, ak je to možné, posvätený mužom aj ženou, tými ktorí ich zasvätili a nahými.“ v originály „It should, if possible, be consecrated by both a man and a woman, both of whom are initiated, and both naked as drawn swords. “
netuším, čo tým chcel autor povedať
- „Mág“ v originály „Magus“
- „Čarodejnica“ v originály „Witch“

Melči

KUŽEL SILY

Už známy český magik Josef Veselý spomína vo svojej knihe *Magie, Vodnár, Praha 2001* na strane 23 v pojednaní o energetickom koncepte mágie nasledovné: „Z hľadiska energetického konceptu je napr. magický kruh miestom, kde sa v prúběhu magického rituálu shromažďuje magikovu záměru odpovídající energie, která se při vyvrcholení rituálu odešle na příslušnou adresu. (Tento pohled je charakteristický pro novodobý čarodějnický kult wicca)” Hlbšie na túto tému pojednávajú knihy v angličtine, nemčine apod., hlavne z knižného nakladateľstva *Llewellyn Publications*, a často sa možno teoreticky i prakticky dozvedieť i poznať praktické použitie od učiteľov čarodejníctva, eklektickej wiccy, alebo priamo od právoplatných členov tradície Wicca (rozumej veľkňazov a veľkňažky tradície Wicca). Bežne sa človek môže v češtine dočítať informácie o kuželi sily v češtine v knihách *Raya Bucklanda: Velká učebnice čarodějnictví a magie. Pragma, Praha 1998*, strany 169 – 171 a v knihe *Scotta Cunninghama: Magická Wicca. Fontána, Olomouc 2007*, strany 93 – 99. Ohľadom pestrej možnosti rôznych aspektov magickej práce v modernom čarodejníctve, eklektickej wicce i tradícii Wicca odporúčam do vašej pozornosti veľmi praktickú knihu v češtine od *Brandy Williams: Praktická magie. Fontána, Olomouc 2011*, obzvlášť texty zo strán 155 – 226.

Kužel sily je neoddeliteľnou súčasťou eklektickej i tradičnej Wiccy a pri správnej aplikácii prináša jasné výsledky, ktoré môžu obohatiť prax všetkých, ktorí správne a eticky používajú kužel sily dnes i v budúcnosti, či už ako samostatne praktikujúci čarodejníctvo alebo Wiccu, alebo členovia eklektických covenov, alebo členovia tradície Wicca.

Podotýkam, že s kuželom sily sa pracuje predovšetkým pri esbatových čarodějnických a wiccanských rituáloch. Možnosť používať kužel sily sa ponúka všetkým, ktorí sú priťahovaní čarodejníctvom alebo Wiccou, alebo sa stali hosťami covenového rituálu, kde je možnosť osobne vidieť, zachytiť, či byť priamo účastný kuželu sily, ktorý svetu dalo čarodejníctvo Wicca ako dar ľuďom.

Nox

NASTÁVAJÚCE AKCIE

Hromnice - Svätoháj Rodnej Viery

sobota, 4.februára o 11:00, zaniknutá osada Púch

Info na facebooku:

<https://www.facebook.com/events/229828307102409/>

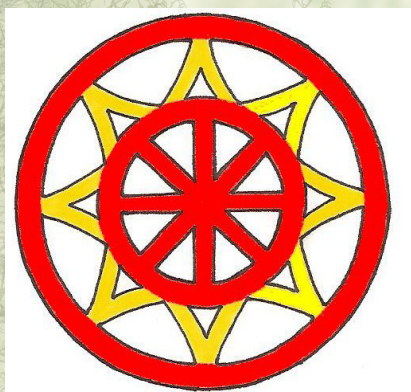

Imbolc - Hubble coven

nedeľa, 5 februára o 12:00, Košice, stretnutie pri Tesco Nad Jazerom

Info na facebooku:

<https://www.facebook.com/events/201876353241718/?ref=ts>

Velesov deň - Dažbogovi Vnuci

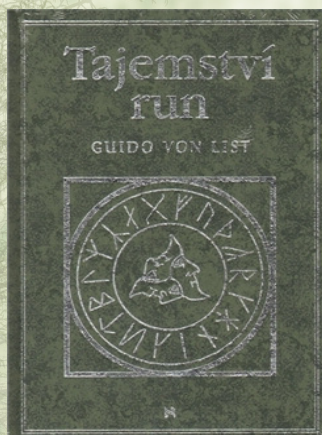
nedeľa, 11.februára o 17:00, Lupka pri Nitre

registrácia do 5.2. 2012 na dazbogovivnuci@gmail.com

Info na facebooku:

<https://www.facebook.com/events/123361154451030/>

DOXOVA KNIŽNICA

Tajemství run – Guido Von List

Minulý rok čeké knižné nakladatelstvo Volvox Globator Praha vydalo viacero nových kníh. Jednou z nich je aj kniha o runách Tajemství run od známeho Rakúšana Guida Von Lista. Kniha obsahuje Předmluvu od Mareka Dluhoša, ktorý prednášal mágiu na HTFUK v Prahe. V závere knihy je stručný a fundovaný životopis autora od profesora Milana Nakonečného. Pôvodné vydanie knihy pochádza z roku 1907. Prekladateľom knihy z nemčiny do češtiny je Jaromír A. Máša.

Jak se modlí čarodějky – Michaela Kudláčková

Knižka od čarodejnice Michaely Kudláčkovej, ktorá samu seba popisuje ako čarodejnicu, herečku, taxikárku, barmanku, sociálnu pracovnícu, novinárku a matku štyroch dcér je jej osobnou výpoveďou o tom, ako ona vidí čarodejníctvo z vlastnej perspektívy. Niektoré časti knihy vás môžu pobaviť či obohatiť o nové postoje a pohľady autorky, popretkávané i príbehmi z jej osobného života. Knihu dopĺňajú fotografie z autorkinej dielne.

Najstaršie slovenské mýty a báje alebo Svätá kniha Slovanov – Jaromír Slušný

Docent Jaromír Slušný, ktorý je historik, archivár, publicista a spisovateľ v roku 2007 vydal knihu Nejkrásnější řecké báje a pověsti, v roku 2009 Nejkrásnější římské báje a legendy a v roku 2010 mu v nakladatelstve XYZ Praha vyšla kniha Najstaršie slovenské mýty a báje alebo Svätá kniha Slovanov. Čo o knihe možno povedať? Kniha pojednáva o základných kontúrach toho, čo sa o slovanských mýtoch a bájach dochovalo so zreteľom i na krajinu Slovensko. Kniha obsahuje krásne stručné invokácie k slovanským bohom, ktoré by nemali uniknúť vašej pozornosti. Čo mi na knihe chýba? Záver knihy neobsahuje súhrnnú bibliografiu pramennej literatúry, z ktorej autor vychádzal pri písaní menovanej knihy. Myslím, že poznať slovanských bohov je niečo veľmi potrebné a kniha tomuto zámeru čiastočne napomáha.

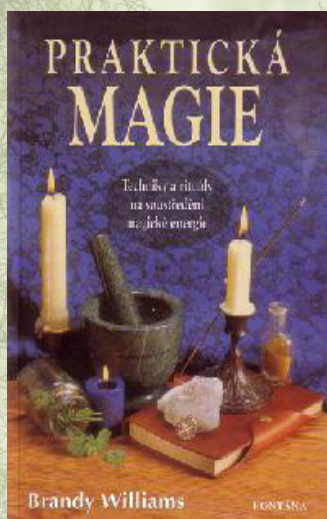
Sága o Völsunzích a jiné ságy o severskom dávnověku

Nakladatelství Argo vydalo před rokem knihu Sága o Völsunzích a jiné ságy o severskom dávnověku. Kniha obsahuje ságu o Völsunzích, ságu o Ragnarovi Huňatej nohavivi a ságu o Bósim a Herraudovi. Všetky tři ságy určité stojí za pozornost i pro dnešní generaci. Dá se v nich totiž najít veľa podnetných zaujímavostí. Totižto vlastníť knihy severkých ság vôbec nie je na škodu, pretože dedičstvo ság je aktuálne pre súčasnosť i pre budúcnosť.

Základní kniha germánského pohanství – Diana L. Paxsonová

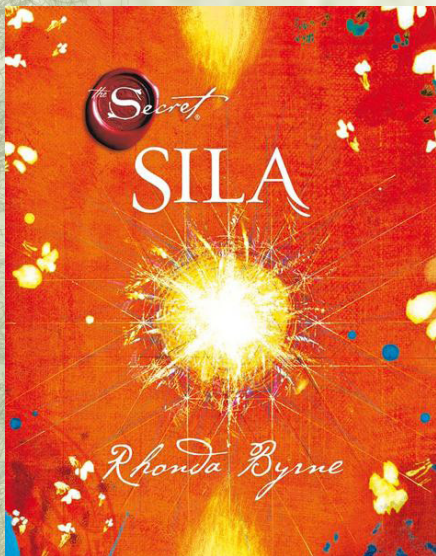
Po knižke Rituály Ásatrú 1,2,3 sa nedávno objavila na knižnom trhu kniha od Diany L. Paxsonovej: Základní kniha germánského pohanství. Nakladatelství Grada sa skutočne podarilo vydať znamenitú knihu, ktorá pojednáva o základoch severského pohanstva, podtitul knihy znie: Na duchovní cestě Ásatrú. Naozaj kniha je prínosom pre všetkých, ktorí sa o Ásatrú zaujímajú, pretože briliantne a vecne informuje o základoch Ásatrú a jej preštudovanie môžem jedine odporučiť. Ak si zadovážite literatúru Nallena Rituály Ásatrú 1,2,3 a touto knihou, dostaneme plastický a jasnejší pohľad na severské náboženstvo Ásatrú. Dnes toto náboženstvo má čo ponúknuť ľuďom a tom práve pojednáva knižka od Diany L. Paxsonovej.

Praktická magie – Brandy Williams

Praktická magie (Techniky a rituály na soustředění magické energie) z knižného nakladatelstva Fontána, Olomouc, je určité užitočnou knihou pre tých, ktorých zaujíma ezoterika či pohanstvo. Autorka Brandy Williams je wiccanská veľkňažka a ceremoniálna magička, ktorá praktikuje a vyučuje mágiu už viac než štvrt' storočia. Preto kniha určité stojí za prečítanie. Knihu dopĺňa 20 rituálov zamieraných na okamžité výsledky v praxi a preto dopĺňuje ďalšie publikácie, ktoré sú v Čechách i na Slovensku na tému čarodejníctvo, mágia a Wicca. Je to čisto praktická kniha, ktorá vám napovie: čo a ako

RECENZIA: RHONDA BYRNE - SILA

Každý z nás v ťažkých životných situáciách potrebuje vnútornú podporu, aby to všetko zvládol. Presne to som nedávno zažívala, keď som opustila školu kvôli nedostatku peňazí a musela sa zmieriť so situáciou. Myslím, že práve prečítanie tejto knihy mi pomohlo z toho najhoršieho. Hlavne mi to navrátilo vieru, ktorú som čím ďalej, tým viac strácala. Preto ju odporúčam všetkým, ktorí to nemajú ľahké.

Dôvod, prečo som sa rozhodla napísať recenziu na túto knihu je ten, že to čo sa v nej píše si neodporuje so zákonom Wiccan rede: Rob čo chceš, pokiaľ to nikomu neublíži. Nebojte sa, nenaletela som komerčným reklamným ťahom, iba som pochopila, že aj tu sa ukýva nejaké to malé zrnko pravdy. Stačí, ak sa zamyslíme nad tým,

prečo si toľko ľudí kúpilo predchádzajúcu knihu od tejto autorky - Tajomstvo. Ľudia hľadajú riešenie svojich problémov, chcú byť milovaní, hľadajú určitý zmysel života a nejaké duchovno. Kniha Sila mi však príde o niečo zrelejšie napísaná.

Chvíľu sa zamyslite. Každý z nás má v sebe silu, ktorá ho ženie vpred. Tou silou je láska. Láska je to, čo hýbe svetom. Ak máme nedostatok lásky, nedarí sa nám a sme nešťastní. Avšak ak chceme mať dostatok lásky, musíme ju my sami dávať. Ak v sebe prechováte negatívne emócie, napr. závisť, zlosť... škodí to len a len vám. Ako sa vraví - nerob druhému to, čo nechceš, aby robili tebe.

Autorka tu vysvetľuje, prečo je v živote dôležité si vždy vyberať lásku. Kniha obsahuje krátky návod - tvorivý proces, ako do svojho života pritiahnuť to, čo si želáte. Kniha je doplnená citátmi významných osobností a autorkinými životnými skúsenosťami s používaním zákona príťažlivosti. Tiež je krásne graficky spracovaná, čo len spríjemňuje čítanie. Keďže som grafička, tak chválím grafika :)

V súvislosti s touto knihou mi napadá jedna vec a to tá, že tu nachádzam určité prepojenie s mágiou. Myšlienka je základom stvorenia. Potom nasleduje pocit a potom túžba, čo dopĺňa taktiež vizualizácia. To, čo si človek dokáže predstaviť, to dokáže aj preniesť do hmotného sveta. Mág cvičí svoju myseľ, koncentráciu a vizualizáciu, aby dosiahol svoje ciele, čo by sa dalo prirovnať k tvorivému procesu. Ak sa mág snaží dosiahnuť napríklad to, aby mal viac peňazí, tak sa obklopuje všetkým, čo súvisí s Jupiterom a predstavuje si seba samého vo víre hojnosti. Potom nasleduje vzývanie jupiterských síl. Je to určitá obdoba toho, čo sa píše v knihe Sila, že ak si niečo želáme, máme sa naladiť na frekvenciu danej veci.

Keď si to zhrniem, nie je to zlá kniha. Mnohí to môžu nazývať umelým slniečkárstvom, no neberiem im ich názor, pretože takíto ľudia ozaj existujú. Podľa môjho názoru sa jedná o inšpiratívnu knihu na zamyslenie sa nad sebou. Naozaj milujeme svoj život a to čo robíme? Alebo sa len vyhovárame prečo milovať nemôžeme? Naozaj žijeme tu a teraz a tomu, čo robíme dávame maximum svojej lásky a snažíme sa to robiť najlepšie ako vieme? Sami si odpovedzte na tieto otázky. A sami sa rozhodnite, čo s tým mienite robiť, ak to tak nie je. Ide tu čisto len o to, kto si čo z knihy vezme. A to je len a len na nás.

Ako sa vraví v rituáloch saskej wiccy: Láska je zákon, láska je puto. Kto v sebe nemá iskrú lásky, nikdy ju sám nenájde.

Emily

KONTAKT

Silver - národný koordinátor PFI
SilverPFI@szm.sk

Emily - redakcia časopisu, grafik
emily3hubble@gmail.com
www.emilysworld.blog.cz
www.tradiciahubble.blog.cz

Nox - prispievateľ
mr.nox777@gmail.com
www.noxik.blog.cz

Panoramix - prispievateľ, správca webovej stránky PFI
panoramixsk@gmail.com
www.paganiamysteria.cz

Gerald - prispievateľ
martin.gal@post.sk

Melči - prispievateľ
melci@azet.sk

www.sk.paganfederation.org